Ч. 73. Неділя 4 (17 цьвітня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Росийско-японьска війна.

Такої війни, як теперішна і такого нещастя, як послідне під Порт Артуром, Росия ще не мала і навіть кримска війна, в котрій також погиб був адмірал Корнілов, есть нічим супротив теперішної. В хвили, коли Росия як найбільше потребувала на поли війни знаменитого мужа, згинув як раз той, на котрого з гордостию споглядав цілий нарід, котрий умів піддержати в росийскій фльоті упадаючого духа і оживити надію в народі. З Макаровом згинув і цілий его штаб і всї ті пляни, які він виготовив був для дальшої акциї. Росийска военна маринарка стратила знов один великий корабель а се так ослабило єї сили, що о якійсь більшій акциї Порт-Артурскої ескадри не може вже бути й бесїди. Наконець в катастрофі мало що не пострадав житя і близький свояк царя, вел. кн. Кирил, син в. кн. Володимира Александровича, стрия теперішного царя. Чи він більше чи й менше ранений, або таки й зовсїм не ранений, лиш набрав ся страху і скупав ся мимо волї в мори, се річ меншої ваги, але на царску родину мусїло то зробити велике вражінє. То моральне вражінє, яке зробить згадана катастрофа на цілім росийскім народі, мусить бути величезне а рівночасно і безмірно сумне, підчас коли противник набере ще тим більшої сьмілости і відваги.

А хоч материяльні страти суть нічим против морального пригноблення, то все таки і їх мусить ся брати в рахубу. „Петропавловск" був то баштовий корабель военний старшого типу, котрий мав 4 пушки 30·5 центиметрового калїбру, 12 скорострільних пушок 15-центиметрового калїбру, 10 пушок 4·7- і 28 пушок 3·7-центиметрового калїбру, разом 54 пушок, 2 мітралєзи і два прилади до пусканя торпедів попід воду. На корабли крім адмірала і его штабу та вел. князя Кирила і его служби було ще 620 моряків, 1 капітан корабельний яко командант корабля, 1 капітан фреґати яко перший офіцир, 17 офіцирів і 12 кадетів „Петропавловск" мав незвичайно сильний панцир понад водою, бо грубий на 125 міліметрів.

Що „Петропавловск" затонув від міни підводної, о тім, здаєсь, нема вже й сумніву; розходить ся лиш о то, чия то була міна, що его розбила, а сего тепер вже ніхто не вислїдить. Як звістно, з росийскої сторони кажуть, що сей корабель виїхав на власну міну. Росийскі круги самі не конче хотять тому вірити і кажуть, що то мабуть урвала ся якась підводна міна і корабель на ню виїхав. З японьскої сторони представляють знов катастрофу в слїдуючий спосіб. Досьвіта дня 13 с. м. демонстрували японьскі лоди торпедові і заложили рівночасно міни при в'їздї до внутрішного порту. Відтак відступили ся і сполучили ся з головною ескадрою, котра підплила під порт, щоби тим способом вивабити росийску фльоту. То удало ся. Фльота виплила і „Петропавловск" наїхав при тім на японьску міну, котра его знищила. Се стоїть в суперечности з донесенєм Алексїєва, котрий каже, що росийска ескадра, заскочена 30 японьскими кораблями, вертала назад до порту і тодї „Петропавловск" виїхав на міну.

До Токіо наспіла в четвер лиш коротка депеша адмірала Уріу з донесенєм, що ескадра Тоґа в середу рано заатакувала росийский панцирник величини „Петропавловска" і один торпедовець, котрі знищено. Японцї не мали ніякої страти крім одного раненого.

Новійші вісти вже роз'яснюють почасти послїдні події під Порт Артуром, а з них виходить, що „Петропавловск" затонув підчас морскої битви. Росийска аґенция телєґрафічна доносить з Порт Артура: В ночи з дня 12 на 13 с. м. виїхав відділ наших лодий торпедових на широке море і стрітив ся з ворожими торпедовцями. Битва тревала до 7-ої години рано. „Безстрашного" обступили три японьскі торпедовцї і він затонув. Перед тим ще виплинув був загроженому „Безстрашному" на поміч „Боян." Ворожі торпедовцї відступили ся

---

46)

Слїди їздця.

(Повість з англійского).

(Дальше).

Лїся стояла так сказати-б на порозї нового житя і була горда з того, що поборола всї трудности і витревала в працї, коли одного вечера прийшла із шпиталю до дому з сильним болем голови. В послїдних часах терпіла она часто на біль голови, але тепер біль був незвичайно сильний. Була майже слїпа, так сильно било єї у виски; ідучи осторожно, немов би то було серед якого зимового вечера, ледве доволїкла ся до дому. Єї ноги були так тяжкі, що она лиш з трудом порушала ся.

Гадала, що по дорозї стрітить якого фіякра, що забере єї до дому. Але фіякер не показував ся. Улиця Мільтона не лежала в такій дїльници, куди би їздили фіякри і она мусїла іти пішки.

— Лїсю, як ти виглядаєш! — скрикнула пані Гардман, побачивши єї із свого крісла. — Ти вже від чотирнайцятьох днів ходиш як мара, але так страшно як нинї ти ще не виглядала.

— Мене дуже голова болить — сказала Лїся слабо, опускаючи ся на софу.

— Напий ся чаю — радила пані Гардман. — Наставлю зараз самовар, а може упечи сьвіжі колачики?

— Я не могла би, тїточко, нічого їсти, а навіть чаю не буду пити. Покладу ся до ліжка.

Она встала і хотїла перейти до своєї комнати, але заточила ся і була би упала, коли би тїтка не була єї піддержала. Пані Гардман помогла їй вийти на сходи і поклала єї як малу дитину до ліжка. Суджений Марії, що небавом надійшов, побіг сейчас по лїкаря, під котрого проводом Лїся працювала в шпиталї.

Лїкар прийшов зараз і приходив відтак кождого дня довший час, коли Лїся лежала безсильна в малїй, душній комнатцї, в котрій машина до шитя вічно туркотїла і Джесся то пильнувала хорої сестри, то знов шила.

На щастє для родини недуга Лїсї, що прикувала єї до постелї, не була заразливою. Лїся занедужала від надміру працї і душевних зворушень.

Знеохочена имила ся занятя, котре вимагає цїлої сьвіжости і сили духа, а она була за слаба, аби могла знести всї ті труди.

Томлячі гадки о Тенґлї Манор, непоборима туга за домом, де виросла, а котрий покинула, безнастанно єї мучили. В початках недуги мала горячку, але нїколи не маячила; коли пані Гардман радила, аби Джесся повідомила панну Дору Блек про недугу сестри, Лїся благала їх, аби того листу не писали.

— Лїкар не каже, що я небезпечно недужа, правда? — питала.

— Нї, моя дорога — відповіла тїтка. — То нї. Ти дуже ослаблена; він каже, що довго потреває, заки ти цїлком прийдеш до себе і що нїколи не будеш мати досить сил до тої дивної служби, яку ти собі вибрала. На его гадку, ти до того за слаба і було би найлїпше, коли би ти зараз вирекла ся тої думки.

— Ах, так бою ся, що буду мусїла так зробити і то в хвили, коли мене узнано спосібною і я готовила ся до обнятя служби. То дуже гіркий завід. Буду старати ся о посаду в сїльскій школї. Я учила вже богато дїтий в Тенґлї і знаю, що до того треба.

— От не клопочи ся тепер посадами учительскими і такими иншими річами, доки не будеш цїлком здорова. Наша Марі віддає ся на другий місяць і хоче, аби ти з нею і з Джімом поїхала над море. Він поїде лиш на вісїм днів, бо не дістане на довше відпустки, але ти й за той час надихаєш ся досить сьвіжого морского воздуха і то зробить тобі добре.

— Дуже красно із сторони Марії, що гадає о мнї, але на що їй зараз на початок накладати такий тягар, як недужа сестра.

— Ти не будеш для неї тягаром. Або она не твоя сестра? Чейже має якийсь обовязок супротив тебе.

— Я волїю виїхати кудись з Джессию, коли би так мусїло бути — сказала Лїся, легко зітхаючи.

Она спитала себе, на як довго могла би вистати єї мала готівка і чи може собі позволити на виїзд з Джессию. Она платила пані Гардман за своє удержанє одного фунта на тиждень, хоч гостинна тїтка не хотїла того спершу приймити і була готова давати їй удержанє дармо. Дещо видала також в шпиталї,

а тоді показала ся сильна неприятельска японьска ескадра. О 8-ій годині рано наша ескадра виплинула на широке море, зближаючись до неприятеля. Неприятель одержав значну поміч, разом около 16 великих кораблів. Наша ескадра звернула ся до неприятеля, утворивши боєві лінії. Була 10 година, коли настав вибух на „Петропавловску". В 2 мінути опісля панцирник затонув. Виратували ся: вел. кн. Кирил, комендант „Петропавловска" Яковлев, 4 офіцири і 92, після иншої версиї лиш 50 моряків. Панцирник „Победа", поцілений в саму середину, відплив ще до внутрішного басену, де й доси лежить. Неприятель поділив ся на два відділи і щез з обиду.

В сій депеші з російского жерела замітне не лиш то, що з неї показує ся, що „Петропавловск" затонув підчас битви, але й то, що тут вже не говорить ся о підводній міні, але о вибуху на кораблі. Инша депеша з того самого жерела каже: Онозди о 3 год. рано відбула ся борба межи 7 російскими лодями торпедовими і кружляком „Бояном" а японьскими кораблями, причім затонула лодь торпедова „Безстрашний". О 7 год. рано вернули 5 лодий торпедових і „Боян" а тоді виплили панцирні кораблі „Петропавловск", „Победа" і „Пересьвет" та міновий кружляк „Гайдамак". О 9 год. 30 мін. рано настав вибух під „Петропавловском", котрий в дві мінути опісля затонув. До 3 год. по полудни видко було японьску ескадру, що числила около 20 кораблів.

Новинки.

Львів дня 16-го цьвітня 1904.

— **Письменні іспити** під доглядом для кандидатів учительского звання в гімназиях і реальних школах, а також кандидаток учительского звання в женьских лїцеях відбудуть ся у Львові в днях 20 і 21 мая. Кандидати і кандидатки, що наміряють приступити до іспиту в тім реченци, мають повідомити про се дирекцию екзамінацийної комісиї найпізнїйше до 14 мая с. р.

— **Львівский Боян** устроює в недовгім часї великий духовний концерт під диригентурою о. Остапа Нижанковского при участи сил своїх і з провинції. В тій цїли відбуде ся ряд проб, з котрих перша була вчера, дня 15 с м. Управа „Бояна" просить членів о чисельну участь в пробах.

— **Ювилей Лисенка в Чернівцях** Дня 1 мая с. р. буде буковиньска Русь сьвяткувати концертом 35-лїтний ювилей композиторскої творчости Миколи Лисенка. На се сьвято — як доносить „Буковина" — приїде там ювилят, а з ним загостить до столиці Буковини пані Мария Старицка, що також возьме участь в концертї через мельо-деклямацию із „Сапфо" (музика М. Лисенка). Ювилей заповідає ся дуже величаво.

— **Смерть під колесами поїзду.** Передвчера около 10-ої години вечером товаровий поїзд, що вийшов зі Львова до Борщович, переїхав на смерть сорокількалїтного Андрія Дмитрака, властителя реальности в Знесїню. Колеса поїзду роздорвали Дмитракови голову і розбили череп. Здогадують ся, що Дмитрак упав жертвою власної неосторожности. По списаню протоколу на місци відставлено труна Дмитрака до трупарні в Знесїню.

— **Нещастна пригода в камінеломі.** В камінних ломах в Старяві коло Устрік, що належать до Кальмана Фрайденгайма з Перемишля, придавив онозди на смерть — як доносить з Доброимиля — відломок скали занятого там добуванем каміня зарібника Николая Тимчишина.

— **Крадіж пушок.** В грудни минувшого року украдено з англійского арсеналу военного в Вульвіч 6 старинних пушок історичної вартости. Аж тепер вислїдила поліция і арештувала двох виновників крадежи. Пушки продали злочинцї якомусь Давісови, котрий перетопив їх на мідь.

— **Загадочний злочин.** В великодний тиждень викрито в Москві злочин, що викликав величезний розголос. Дня 7 цьвітня о годинї $11^1/_2$ в ночи відійшов з Москви сьвяточний поїзд до Тули. Всї вагони були переповнені, полиці заложені всякими пакунками, а навіть переходи не були вільні від клунків. З огляду на сьвята ніхто не звертав надто великої уваги на пакунки, однако два клунки, з котрих стікала кров, були аж надто противні, аби подорожні не мали протестувати. Але нікому не прийшло на гадку, аби в пакунках було тїло чоловіка, здогадувано ся лише, що їх властителями суть різники, котрі перевозять закуплене в Москві мясо до одного з сусїдних місточок. На жаданє подорожних двох незнакомих людий, властителїв клунків, перенесли їх з вагону до переходу. Дальша подорож до стациї Сярпухов перейшла без великої уваги на подорожних і їх пакунки. О годині 4 рано один з кондукторів став допитувати ся в вагонї, до кого належать клунки в переході. Коли властителїв не було, винесено клунки на перон стациї і тут в присутности зелїзничого жандарма приступлено до ревізиї. Показало ся, що в однім клунку були відрубані ноги, а в другім тулowище чоловіка з відтятою головою. Переведене слїдство виказало, що то був труп канцелїста московско-берестейскої зелїзниції Бодянова, котрий щез нагле з Москви дня 6 цьвітня.

— **Пекольна машина в Петербурзї.** Онозди в ночи вибух в петербурскім готели „Норд" напротив Николаївского зелїзничого двірця огонь. Горіло в однїй комнатї на четвертім поверсї. Коли до сеї комнати дістала ся огнева сторожа, найшла все знищене і в огни. Рами вікон і помістки були повиривані. Перед кількома днями замешкало там 2 мужчин; одного з них, Казанова, найдено неживого, а другий пропав. Надто найдено відривки якогось механізму, котрий вказує, що в комнатї прийшло до вибуху пекольної машини.

— **Примха американьского мілїонера.** Великого розголосу набрала в Америцї така пригода: Якийсь мілїонер з держави Небраски вернув по довгих лїтах з чужини до вітчини. Не маючи знакомостий, особливо межи жіноцтвом, а рад оженити ся, просив сьвященика, щоби єму найшов добру і розумну жінку. Сей зразу здивував ся, але побачивши, що мілїонер таки на правду обстає при своїй просьбі, обіцяв єму свою поміч. Зараз першої недїлї говорив на проповіди про стан супружий і згадав при тім про намір мілїонера. Вість пішла телеґрафом на всї сторони Сполучених Держав і появила ся в дневниках. Вже за одну

як відбувала там свій пробний час і з двайцятьох пятьох фунтів, які взяла з собою з Тенґлї, осталось їй ледве половина. Тепер же, в часї недуги, давали їй о много лїпшу їду; то коштувало богато гроший і Лїся уважала за свій обовязок платити тїтцї Гардиан більше як одного фунта.

— Ви дуже богато на мене видаєте — сказала одного дня, коли єї тїтка принесла їй з міста якийсь дивний напиток, котрий назвала „портвайном".

— Лише ти тим не жури ся. Твій вуйко не такий бідний, аби не міг вже своїй хорій братаници купити фляшку лїпшого вина. Колиб ти не мала нїчого против того, аби я написала до панни Блек, то певно що она прислала би тобі доброго вина. Але коли ти уперта.

— Дякую вам, тїтко. Волїю приймити дещо від вас як від панни Блек, хоч як єї щиро люблю. Коли я покидала Тенґлї, то постановила собі обходити ся в житю без богатих приятелїв.

Три тижднї Лїся лежала в ліжку. Коли вкінци прибуло їй на стілько сили, що могла встати і положила ся в сьвітлици на софу, виглядала як тїнь. О обнятю якої посади не було поки що й бесїди. Потреба було яких вісїм або й чотирнайцять днів, аби на стілько подужала, щоби могла виїхати на сьвіжий воздух, що їй лїкар дуже радив. Лежала на софі, трохи читала і богато думала. Неспокійна, питала сама себе, яка буде єї дальша доля.

Тимчасом серпень наближав ся до кінця; в Блекфорді надходили вибори. У великім, люднім і фабричнім місті аж кипіло; всюди, навіть в найдальших уличках говорено про вибори. Партийні пристрасти розбудили ся, мужчини і жінки, що иншим часом цїлком не займали ся політикою, стали нараз завзятими виборчими аґітаторами. Торговцї ярин, що мешкали в найгірших норах міста і розносили свій товар, виступили як сторонники торисів і заявили, що готові за церков, державу і дїдичне достоїньство перів кров свою пролити. Червоний радикал і твердий консерватист стрічали ся на спільнім ґрунтї гостинниці. Жінки, заняті пранем, переривали свою роботу і підпираючись руками, виголошували свої погляди о управі державою і цїлім суспільнім ладї. Люди, що нїколи не мали разом пять фунтів, широко обговорювали фінансову господарку держави. А всї годили ся на одно, а то: що край наближає ся до цїлковитого занепаду і що всї істнуючі уряджения треба основно змінити.

Лїся, за слаба, аби виходити, сидїла в своїм фотели при отвертім вікнї і в справі виборів знала лиш то, що вичитала в часописях і що сказали їй єї свояки. Перечитала всї справоздания з передвиборчих зборів всїх сторонництв, вивчила ся майже на память всїх Норбертових бесїд і роздумувала, яке враженє робили они на слухачах. Читала також всьо, що сказав єго противкандидат, аби оцїнити силу єго суперника. Єї брат Вілїям приносив їй вісти про хід передвиборчої аґітациї. Він міг сказати, куди клонила ся більшість голосів і чого міг Норберт надїяти ся.

— Гадаю, що він перейде — сказав Вілїям, що належав до поступової партиї.

Але суджений Мариї був консерватистом, бо належав до складу торисівскої часописи, котра почала виходити перед пятьдесятьма лїтами як тиждневник і коштувала шість фенигів, а відтак, коли за почином Ґледстона знесено стемпель дневникарский, перемінила ся на щоденну часопись і коштувала феника. Судженому Мариї був пересьвідчений, що Норберт має дуже слабі вигляди.

— Вправдї тепер нема при виборах перекупства, але єго вибір буде єго таки досить гроша коштувати — говорив до Лїсї.

— То для него не велика річ — відповіла Лїся, легко зітхаючи.

— Або він такий богатий?

— Мусить мати яких три або чотири тисячі фунтів річного доходу і не конче любить числити ся з гршими.

— Чи ще! Я радо видав би один або два тисячі фунтів, коли би мав такий дохід. Але менї здається ся, що єго вибір буде єго коштувати три або чотири тисячі. Я чув від єго аґента, що тепер буде він инакше робити. Тамтої бо зими він перепав при виборах в Гайклерк задля того, що зробив дурницю і не хотів нїчого дати на вибір.

— Не знаєте, де пан Блек заїхав? — спитала Лїся.

— Очивидно, що до готелю „Рояль". Ті народні посли заїзджають все до найлїпших готелїв і визискують нарід.

— Як би ви так добре знали пана Блека, як я, то тодї знали би, як мало він заслугує на такий докір — сказала Лїся усьміхаючись.

Здивувало Лїсю, що Норберт не відвідав єї. Від тїтки чейже мусїв чути, де єї глядати. Так мало труду коштувало-б єго сїсти до фіякра і переїхати ся на улицю Мільтона. А їй зробило би велику радість побачити єго, хоч на кілька мінут, почути, як стоїть єго справа і довідати ся від него самого, чи годить ся на спосіб житя, який она вибрала. На всякий спосіб було нечемно з єго сторони, що він, називаючи єї прибраною сестрою, був так близько неї а не заглянув сюди; не відвідав тої, котра все намавляла єго, аби він взяв участь в політичнім житю і котрій мав найбільше завдячувати, що поставив свою кандидатуру на Блекфорд.

— Може гніває ся на мене, що я покинула Тенґлї в хвили, коли почала бути для него пожиточною — гадала собі — або може ті немилосердні дївчата сказали перед ним щось такого, що настроїло єго против мене. Ах, як би они єго пересьвідчили, що я заходячи ся коло него і помагаючи єму, старала ся єго зловити, як мусїв би він погорджувати мною!

добу дістав міліонер сотки листів, а дальші сотки надходять день в день. З 20 бюр посередництва в справах подружа вислано до него аґентів. Міліонер ще доси не рішив ся: а сьвященик, котрого проповідь мала такі наслідки, так запалив ся до справи, що хоче орґанізувати публичні бюра для справ подружа між християнами.

— **Убийчий замах.** З Будапешту доносять: Велике враженє викликав тут убийчий замах, якого довершив на однім з головних улиць служач прав Ергарт на прокуриста фірми Шлік, п. Глязера. Глязер був бюровим настоятелем батька Ергарта, котрого усунув із служби по причині ріжних неправильностий. Позаяк просьби сина у Глязера, щоби він приняв назад батька, остали без наслідку, молодий Ергарт виконав діло мести. В хвили, коли Глязер вийшов з контори, стрілив до него Ергард чотири рази. На щастя ані один вистріл не влучив, тілько куля продіравила пальто і циліндер Глязера. Ергарт хотів по замаху утечи, але его спіймано і відставлено на поліцию.

Господарство, промисли і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 15 цьвітня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·25 до 8·50; жито 6·50 до 6·75; овес 5·70 до 6·—; ячмінь пашний 5·40 до 5·60; ячмінь броварний 5·75 до 6·50; ріпак 9·15 до 9·40; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·75 до 11·—; вика 5·75 до 6·—; бобик 5·50 до 6·25; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 6·25 до 6·50; хміль за 56 кільо 150·— до 165·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 60·— до 80·—; конюшина шведська 65·— до 80·—; тимотка 22·— до 28·—.

ТЕЛЄГРАМИ.

Відень 16 цьвітня. Японьский амбасадор у Відни заперечив в часописях, мов би японьскі офіцири були комендантами в хіньскім войску, що стоїть в північній Манджуриї.

Білград 16 цьвітня. З урядової сербскої сторони заперечують вість о якімсь заговорі у войску против убийників короля.

Петербург 16 цьвітня. Урядово потверджують, що славний маляр битв, Василь Верещаґін, згинув на „Петропавловску.“

Петербург 16 цьвітня. Намістник Алексієв надіслав вчера слідуючу депешу до царя: Доношу Ваш Вел., що нині (15 с. м.) рано о годині чверть на 10 перед полуднем японьска фльота поділена на дві дивізиї острілювала форти Порт Артура і місто. Неприятель дав 185 вистрілів. Наша ескадра відповідала, причім її помагали форти і „Побєда“. Пять наших вояків ранених. На мори не було ніяких страт ані шкоди на кораблях. На побережу погибло 5 Хінців а 3 єсть ранених.

Петербург 16 цьвітня. З російскої сторони простують, що в послідній морскій батві знищено торпедовець „Страшний“ а не „Безстрашний“.

Петербург 16 цьвітня. Ґенерал Куропаткин телеґрафував вчера до вел. кн. Володимира (батька вел. кн. Кирила) з Ляоян: Лише що розмовляв я з вел. кн. Кирилом і побув довший час у него. Син Ваш приходить борзо до здоровля. Сліди попареня мабуть до тиждня щезнуть. Ноги поранені, однакож вел. князь приймав мене стоячи і порушав ся зовсім без трудности. По кількох днях і ті рани від попареня загоять ся.

Мадрид 16 цьвітня. На марокканьскім побережу відкрито вчера табор ворохобників. Военний корабель марокканьского султана бомбардував побереже.

Мукден 16 цьвітня. Алексієв виїхав вчера по полудни до Порт Артура.

Севастополь 16 цьвітня. Віцеадмірал Скридлов, іменований комендантом ескадри Тихого океана, виїзджає нині до Петербурга.

Льондон 16 цьвітня. „Аґенция Лібера“ доносить з Чіфу, що японьска ескадра, що сховала ся була поза островами Міаутау, напала на фльоту Макарова при виїзді з Порт Артура. Адміральский корабель „Петропавловск“ обскочили японьскі торпедовці і поцілили его рівночасно пяти торпедами. Всі инші кораблі ушкоджені. Борбу на мори можна уважати за порішену в некористь Росиї. — Загально говорять, що поражка Росиї єсть величезна і фльота в Порт Артурі майже вже не входить в рахубу. Сама смерть Макарова єсть найбільшим нещастєм. Праса анґлійска єсть того погляду, що Порт Артур не дасть ся довго удержати.

Токіо 16 цьвітня. Адмірал Уріу, комендант фльоти кружляків, доносить, що фльотилля контрторпедовців виконала дня 13 с. м. атак на Порт Артура, причім знищила російский панцирник „Петропавловск“ і один контрторпедовець. Японьска фльота не потерпіла ніякої шкоди.

І коли би я знала, що він міг о чімсь такім подумати, то не хотіла би навіть жити на сьвіті.

Гадка на те, що так мусить бути, мучила еї цілих кілька днів перед виборами. А може й ліпше — говорила собі — що не бачила Норберта, ліпше для еї внутрішного спокою, бо она мусіла із всіх сил старати ся, аби на него забути. Але мимо всего було нечемно, що він не прийшов до неї і то еї незвичайно дивувало.

Вкінци надійшов рішаючий день, в котрім мав бути оповіщений вислід голосованя. Всі фіякри і вози з цілого Блекфорду були нині заняті; вся голота в місті їздила нині фіякрами. Повівали хоругви, бубни бубнили, дзвони дзвонили — ціле місто немов би ошаліло. Ліся, що підперла свою утомлену голову рукою, сиділа в сьвітлици з книжкою на колінах, котрої не читала. Її видавав ся той день найдовшим в еї житю. Пані Гардман була одинокою особою з цілої родини, котра про око лишила ся дома, бо й она більшу половину дня провела або в крамику напротив мешканя, або в молочарни на розі улиці. Голос дзвонів не утихав; можна було зійти з розуму! Чи дзвонили Норбертови, чи его противникови?

— Може хоч тепер не заведе ся — погадала Ліся. — Він мав сего року тілько журби.

Місце вибору було далеко від улиці Мільтона. Пані Гардман приходила від часу до часу з новинами до Лісї, але всі ті новини були цілком маловажні: кілько видав Норбертовий контркандидат, аби підкупити одну зелізну гуту, як він замовив в театрі безплатне представленє для виборців і як пан Монморенсі мав виступати в роли Клявдия з новою Павлинсю, спровадженою умисно для того представленя з одного льондоньского театру. Ліся ждала нетерпеливо повороту брата Віліяма. Він мусів знати вислід вибору. Бажала вже, аби прийшов хоч суджений Мариї, хоч він був противником Норберта. Однако не було надії, аби котрий з тих двох появив ся перед семою годиною вечером. І довгий сумний день з своїм вічним дзвоненєм перемінив ся для Лісї в одну велику муку.

О пятій годині принесла пані Гардман чай і хліб з маслом, а на окремім тарельци компот. Всьо приладжене чисто і смачно і подане красно, аби лиш побудити апетит недужої.

— Які ви для мене добрі, тіточко! — сказала Ліся з вдячним поглядом.

— Робить ся, що можна, дорога дитино. Однако ти мусиш чути, як инакше у нас а в паньскім домі. Ти не повинна була его покидати. І як ти виглядаєш. Аж хоче ся плакати, коли на тебе поглянута. Ти о десять літ старша, як тоді, коли до нас приїхала з села. Така бліда, змарніла — я не знаю, що ти зробила з твоїм хорошим лицем.

Тітка говорила з щирого серця, але то звучало не дуже весело. Тілько, що Ліся не була ніколи порожна і тому усьміхнула ся на замітку тітки.

— Що там зависить на моїм лици, коли я стану учителькою; може й ліпше буде, коли будуть мене уважати старшою як я.

— Може, моя люба. Ти уложила собі чудацкий плян і дармо було би тебе пересьвідчувати. Можу тобі лиш тілько сказати; коли би мені Господь Бог був дав такий достаток і таких добрих приятелів, то я не утікала би. Я була би свою гордість сховала.

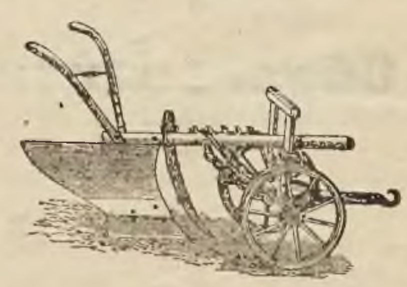
— Знаєте, тітко, стару пословицю: Лише той, хто носить черевик, знає, де він гнете.

— То правда, дитино. Твій черевик мусів десь гнести. Але то минуло. Будь весела і пий свій чай.

(Дальше буде).

НАДІСЛАНЕ.

— **40.000 корон** виносить головна виграна льотериї на цілі огрійниць у Відни. Звертаємо увагу Впов. Читачів, що тягненє тої льотериї відбуде ся невідклично 23 цьвітня 1904.

!!! **Високоповажані Панове Господарі** !!!

Прошу собі замавляти **добрі сталеві плуги** до ораня нового системи, котрі орють легко на будьякій колїсници господарскій! Так добрий плуг повинен мати навіть найбіднійший господар. Тії плуги суть випробувані і власної роботи а ціна плуга низька, бо один паро- або однокінний плуг коштує 10 зр. (20 К), сильнійший плуг 11 і 12 зр. — Колїсниця сильно окована на зелізній оси з подвійним ланцом і реґулятором до грубшої або мілчої орки 6 до 7 зр. Плуги цілком зелізні до саджения і обгортаня картофель по 8—10—12 і 15 зр.

Адресувати прошу:

Іван Плейза

в Турці під Коломиєю.

Галя авкцийна

Львів, пасаж Миколяша

приймає всякі предмети вартістні, як дорогоцінности, обставу, оружия, дивани, фортепіяни і взагалі діла штуки і старинности.

Вистава отверта цілий день від 9 тої години рано до $7^1/_2$ вечером.

Вступ вільний.

Ліцитациї два рази тиждневo, в понеділок і в четвер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Тягнене вже в суботу. | Головна виграна 40.000 Кор.

ЛЬОСИ на огрійниці для бідних по 1 короні

поручають: Кіц і Штоф, М. Кльарфельд, Самуелї і Ляндав, Шіц і Хаєс, Август Шеленберґ і Син, Сокаль і Лїлїен, Як. Шпро, кантори виміни у Львові.

Виграні в ефектах будуть платні лише ефектами.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клгр. лиш 6 корон franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єверским
в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Аптика в Королївцї
В. АЛЕРГАНДА
поручає
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, ватворювані з найцїльнїйших ростин альпейских перевисшають всї до тепер уживані зіля, груднї сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Обезпечайте будинки, движимости, збіже і пашу
против огневих шкід
в одинокім рускім Товаристві асекурацийнім

„Днїстер“

ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР опирає ся на взаїмности членів, то значить звертає членам щорічну чисту надвишку. Звороти виносили за р. 1900, 1901 і 1902 суму 219.332 К т. є. 8%.

Шкоди лїквідує ДНІСТЕР скоро при участи місцевих членів і делеґатів. Від 1893 до 1903 виплатив ДНІСТЕР відшкодовань на суму 4.161.669 К.

Фонди ДНІСТРА з кінцем 1903 р. виносять 1,013,691 К і уміщені в пупілярних цінних паперах.

АҐЕНЦИЇ ДНІСТРА находять ся у всїх містах, місточках і многих селах і легко кождому обезпечити ся через агента; ДНІСТЕР удїляє аґенциї господарям, де єще на більший округ нема аґенциї. Аґенти заробили вже 537.815 К провізиї.

НА ЖИТЄ треба обезпечати ся через ДНІСТЕР в Товаристві краківскім; власну провізию від таких обезпечень дає ДНІСТЕР на рускі добродійні цїли; тому на житє обезпечайте ся тілько через ДНІСТЕР.

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“
у Львові, Ринок 10, в домі „Просьвіти“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймає при позичках Банк краєвий і каса ощадности.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).